

SLVJBA
SFÂNTVLVI CVVLOS
PAISIE AGHIORITVL

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2016

СВѢТА
СВЯТЫХЪ ЧЮВІОС
ПАИСІЕ АГНІОРІТЪ

PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PRAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI – 2016

SLUTRA SFÂNTULUI CUVIOS PAISIE AGHIORITUL

(12 iulie)

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., punem 4 stihiri, glasul al 8-lea, podobie: O, preaslăvită minune...

Cuvioase Părinte Paisie, din pruncie ți-ai dăruit dorul inimii cu totul Lui Dumnezeu, și, mistuit de dumnezeiasca dragoste, bărbătește te-ai nevoit mai presus de fire și cu multe sudori ai adăpat Sfântul Munte, Sinaiul și Stomiul; pentru aceasta și acum toți lăudăm cinstitele tale osteneli.

Părinte Paisie, de Dumnezeu văzătorule, cu postul și rugăciunea curățindu-ți cugetul, te-ai făcut cunoscător al tainelor Duhului și te-ai învrednicit a vedea, fericite, cereasca frumusețe a Împăratului a toate și slava Lui negrăită care a străfulgerat mai presus de lumina soarelui; pe aceasta acum mai lămurit o vezi, pururea fericite.

Cuvioase Părinte Paisie, luminându-ți sufletul cu strălucirea Duhului, vedeai mai limpede decât pe cele de față pe cele

viitoare, cunoșteai pe cele de departe ca pe cele de aproape și priveai inimile oamenilor; iar acum din cer, cu a ta privire blândă și milostivă, privește spre cei ce au trebuință de ajutorul tău.

Părinte Paisie minunate, viața ta cinstită și minunile tale cele mari degrab s-au vestit în toată latura cea de sub soare; că, deși te-ai străduit a vieții în ascuns, dumnezeiescul har sălășluit în tine te-a arătat cu adevărat stea întru tot luminoasă care călăuzești plinătatea credincioșilor către viața cea dumnezeiască.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Toată viața ta, Cuvioase, a fost o silire a firii prin neîncetata izvodire a tot felul de nevoințe, căci râvna sufletului tău a biruit ostenele, de vreme ce te socoteai pe tine însuși dator lui Dumnezeu pentru nemăsuratele Lui binefaceri; iar Stăpânul bogat dăruitor te-a îmbogățit pe tine, robul cel recunoscător, cu daruri foarte mari, de a mângâia sufletele cele rănite în vremurile noastre; pe Acesta acum roagă-L, Părinte Paisie, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum...

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri glasul al 2-lea, podobie: Casa Efratului...

Veniți, monahilor, să dăm slavă lui Dumnezeu, Celui ce ne-a dat făclie pe nevoitorul Paisie, spre desăvârșirea vieții.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Veniți, credincioșilor, cu un glas să laudăm pe binefăcătorul nostru și mijlocitorul către Dumnezeu, pe făcătorul de minuni Paisie.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul.

Veniți, cei ce prăznuim, să cinstim după vrednicie pe Paisie cel nou, urmându-i ostenele și smerenia.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Veniți să laudăm, popoare, pe nevoitorul athonit al vremurilor din urmă, pe părintele cel iubitor și învățătorul făptuitor, pe cel mare cu fapta și mai mare cu vederea duhovnicească, pe cuviosul Paisie, că acesta, de focul dragostei ca o lumânare mistuindu-se, stă acum înaintea Treimii Celei mai presus

de lumină, mijlocind pentru noi, ca să primim lumina cunoașterii dumnezeiești.

Și acum...

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

TROPARUL

Glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul...*

Primind focul dragostei dumnezeiești, întreg te-ai dat lui Dumnezeu prin covârșitoare nevointă și mângâiere te-ai făcut multor oameni, prin dumnezeiești cuvinte îndrumând, prin rugăciuni săvârșind minuni, de Dumnezeu purtătorule Paisie; și acum te rogi neîncetat pentru toată lumea, Cuvioase.

Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu - al Învierii, același glas:**

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată! Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine! Bucură-te, liman neînviforât și neispită de nuntă! Ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și se închină Nașterii tale.

LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., punem 6 stihiri, glasul 1, podobie: *O, preaslăvită minune...*

Astăzi luminată prăznuire săvârșim întru cinstita ta pomenire, Cuvioase Paisie, și se bucură Capadocia care te-a născut pe tine, minunatul următor și deopotrivă cu părinții cei de demult; saltă Muntele Athos minunându-se de viața ta cea asemenea Îngerilor și lumea toată ți se roagă, strigând: Părinte mult milostive, întărește-ne pe toți cu rugăciunile tale!

O, preaslăvită minune! Cum, fiind încă în trup, ai auzit, fericite, pe Îngeri slăvind pe Dumnezeu nostru? Cum au primit mâinile tale hrană, ca dar al Născătoarei de Dumnezeu? Și cum ai vorbit, plin de evlavie, cu prealăudata muceniță Eufimia? Însă mai presus de acestea toate, cum ai văzut pe Domnul tuturor strălucind cu frumusețea, de Dumnezeu slăvite?

Cine nu se minuna, Cuvioase, văzându-te cu totul strălucit de raza dumnezeiască ce mărturisește curăția ta lăuntrică? Și cine cu adevărat nu se schimba cu schimbarea cea bună privindu-te pe tine? Că, îndată, privirea ta cea veselă și luminoasă arăta comoara dumnezeiescului

dor, adâncul smereniei, bogăția evlaviei și noianul dragostei tale.

Alte stihiri, glasul al 4-lea, podobie: Ca pe un viteaz...

Căldura dragostei tale, Cuvioase, s-a revărsat din inima ta peste toată zidirea; pentru aceasta, oamenii te aflau părinte milostiv, iubitor și îndurător, iar necuvântătoarele fără frică se apropiau de tine, Părinte, precum oarecând de Adam în Rai, înainte de a călca porunca Făcătorului a toată zidirea.

Precum în psalmi, *la marginele lumii a ajuns cuvântul tău*, iar învățătura ta, înțelepte Paisie, ca o trâmbiță dulce grăitoare a răsunat peste tot pământul, învățând în chip înțelept că ne sunt cale de mântuire: desăvârșita dragoste către Domnul, grija față de aproapele și înălțătoarea smerenie.

Mormântul tău s-a arătat loc de tămăduire și caldă scăpare celor ce cu credință se închină și strigă ție: Milostive Părinte Paisie, precum oarecând pe mulți i-ai întărit și i-ai izbăvit, așa sprijinește-ne acum pe noi, mângâie-ne, dă-ne sănătate sufletelor și trupurilor și aprinde dorirea noastră către faptele pocăinței.

Slavă... **glasul al 5-lea:**

Răsărit-a astăzi nouă luminată sărbătoare, luminând inimile noastre și înălțându-ne mintea spre cer; că om ceresc și înger pământesc se prăznuiește, de Dumnezeu cugetătorul Paisie. Acesta, fiind încă pe pământ, precum în cer viețuia, nicicum îngrijindu-se de cele pământești, ci pururea bucurându-se întru Domnul și întru lumina Lui umblând; prin postire curată pâine de la înger a primit, prin rugăciune neîncetată inima cer și-a făcut-o; dumnezeiești suișuri suind fericitul, cu Îngerii cânta sfântă doxologie. Deci toți cu evlavie să-i strigăm: Părinte Paisie cel întocmai cu Îngerii, fă-ne pe noi părtași nesfârșitei străluciri, prin rugăciunile tale cele către Domnul.

Și acum...., **a Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii (Dogmatica), același glas:**

În Marea Roșie, chipul Miresei celei neispitite de nuntă s-a închipuit oarecând. Acolo era Moise, despărțitor al apei, iar aici Gavriil, slujitor al minunii. Atunci adâncul l-a trecut pedestru neudat Israel, iar aici pe Hristos L-a născut fără sămânță Fecioara. Marea, după trecerea lui Israel, a

rămas neumblată, iar Cea fără prihană, după nașterea lui Emanuel, a rămas nestricată. Cel ce ești și mai înainte ai fost și Te-ai arătat ca un om, Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(3: 1-9)

Suflete dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire; și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă în fața oamenilor ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și, puțin fiind pedepsiți, mare răsplată vor primi, că Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca aurul în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca pe niște scânteii care se lasă pe miște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor rămâne cu El în iubire, că harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

De la *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(5: 15-23; 6: 1-3)

Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, că El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său, asemenea unui scut îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel, fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului. Luați în urechi, voi, cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

De la *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(4: 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să se sfârșească mai devreme, dă de odihnă. Bătrânețile cinstite nu sunt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata cărunțețe și vârsta bătrâneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit, și fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Că vraja viciului întunecă cele bune și amețea pofta schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu; pentru aceasta Domnul s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sunt cu aleșii Săi și că poartă grijă de sfinții Săi.

LA LITIE

Stihira, glas 1:

Cel ce ești de un sălaș cu toți nevoitorii, părtaș al tuturor Sfinților, Părintele nostru Paisie, ochi de Proroc ai avut, că cele viitoare le vedeai ca pe cele de față; tu și lucrare de Apostol ai săvârșit, că viețuind în Athos atrăgeai ca un magnet mulțimile oamenilor, călăuzin-

du-i la pocăință și mântuire; dar și mucenic te-ai arătat prin viețuirea ta, că, bucurându-te, ostenele nevoinței îndelungate și durerile bolii, cu gând vitejesc le-ai răbdat pentru Hristos, pe Care roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea prealăudatei Eufimie, ai zburat către locașurile cerești, Cuvioase Părinte Paisie, unde te-au întâmpinat preaslăvita Muceniță pe care oarecând ai primit-o în coliba ta săracă, și Cuviosul Arsenie a cărui viață îndumnezeită ai urmat-o din copilărie și ai arătat-o tuturor. Deci și acum, cinstită treime de Sfinți: purtătorule de Dumnezeu Arsenie, de Dumnezeu cugetătorule Paisie și purtătoare de chinuri Eufimie, duceți rugăciunile noastre către Preasfânta Treime, cerând pentru noi curățire de păcate și mare milă.

Glasul al 3-lea:

Fericit ești, purtătorule de Dumnezeu Paisie, că te-ai învrednicit a-L vedea pe Hristos Dumnezeu, Cel împodobit cu frumusețea, totul lumină, totul dulceată, totul frumusețe negrăită. Pentru aceasta, spăimântându-te strigai, zicând:

Cum au îndrăznit oamenii să scuipe chipul Tău cel luminat, Iubitorule de oameni? Și cum m-am învrednicit eu, netrebnicul, de această vedere, pentru care s-ar cuveni cineva să facă toate ostenele nevoitorilor celor din veac? Iar acum, întru tot fericite Cuvioase, neîncetat privind față către față pe Mântuitorul Hristos, roagă-te Lui, rugămu-ne ție, să ne învrednicească, având cuget neosândit, a privi fața Lui în Ziua Judecării.

Glasul al 4-lea:

Cine nu s-a minunat, Paisie Cuvioase, de focul dragostei tale și de puterea mijlocirii tale către Domnul? Cu privire miostivă priveai spre cei suferinzi și se tămăduiau de dureri nevindecate, pe cei demonizați îi strângeai la piept într-o caldă îmbrățișare și demonii spăimântându-se fugeau; cu limbă de foc grăiai și schimbai inimile prin dumnezeiasca lucrare a cuvintelor tale. Și acum, căutând de sus spre noi, ne izbăvești din primejdii, din necazuri și din nevoi. Pentru aceasta, laudă de mulțumire aducem lui Dumnezeu zicând: Binecuvântat ești, Dumnezeule, Cel ce ne-ai dăruit doctor și ocrotitor și rugător neadormit.

Glasul al 8-lea:

Așa zice grăitorul de Dumnezeu Paisie, îndreptându-ne către legea Mântuitorului Hristos: Fericți sunteți de veți dobândi dragoste și smerenie, că veți deveni locaș al Duhului Sfânt. Fericți sunteți de vă veți lepăda de sine și îl veți odihni pe aproapele, că de adevărata odihnă vă veți desfăta. Bucurați-vă și vă veseliți, cei ce răbdați cu mulțumire necazuri și nedreptăți, că v-ați făcut următori lui Hristos, Celui ce de bunăvoie a pătimit pentru noi. Astfel viețuind, veți gusta de pe pământ cereasca veselie și în cer vă veți învrednici de veșnica bucurie.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniți, toți credincioșii, să ne veselim dumnezeiește întru preacinstita pomenire a purtătorului de Dumnezeu Paisie și, duhovnicește prăznuind, să-i strigăm: Bucură-te, cel ce ai slăvit pe Dumnezeu fără de tăcere, mistuit de dumnezeiasca dragoste! Bucură-te, cel ce te-ai dăruit pe tine însuși pentru aproapele, aprins de flacăra iubirii! Bucură-te, cel ce pe toți i-ai mângâiat, înduplecându-i să se lepede de cele deșarte și să aibă privirea sufletului către

patria cerească, unde este adevărata bucurie și mângâiere! Bucură-te, cel ce întărești lumea cu dumnezeieștile învățături și cu mijlocirile tale către Domnul! Pe Acesta nu înceta rugându-L, rugămu-te, Cuvioase Paisie, preastrălucite luminătorule al întregului pământ, să dăruiască pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu, același glas:**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții. Ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfântul Paisie și cu toți Sfinții, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 5-lea, podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, vlăstarul Capadociei, floare a cetății Conița și podoabă a Atonului, dumnezeiască laudă a Eladei și luminătorule al lumii, far prealuminos al Bisericii, călăuza credincioșilor către cinstita nevoință, izbăvirea neașteptată a celor primejduiți, povățuitorule neînșelat al monahilor, Părinte cu totul fericite, Cuvioase Paisie, înconjurând acum mormântul tău, săvârșim cu multă evlavie

pomenirea ta cea de peste an și lăudăm nevoințele viețuirii tale.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Întraripat fiind cu dumnezeiască dragoste, ai dorit liniștea cea desăvârșită și pe aceasta o căutai neîncetat, ca unul ce iubeai nemăsurat pe Dumnezeu, Sfinte, până ce ai ajuns la loc cu totul pustiu, unde ți-ai omorât patimile și ai izgonit năvălirile demonilor prin nevoință și smerenie multă; pentru aceasta, unit cu Dumnezeu, te-ai arătat vas al lucrării Lui, Cuvioase Părinte, ascultând de dumnezeiasca voie și, întru aprinderea inimii, ca o jertfă te-ai adus întregii lumi.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul.

Bucură-te, cel ce prin rugăciune curată te-ai înălțat către vederea duhovnicească, Părinte Cuvioase, că te-ai făcut văzător al celor nevăzute, mai presus de fire, și ai avut cunoașterea celor de nepătruns; te-ai învățat tainele lui Dumnezeu, fericite; împreună cu Sfinții ai vorbit, Sfinte; auzit-ai cântările Îngerilor, cel ce ești întocmai cu Îngerii; de hrană străină te-ai împărtășit; ca un curat ai primit pe Preacurata Stăpână și, ca un văzător de Dumnezeu, ai văzut

fața Domnului, pe Care roagă-L să ne dăruiască mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mângâiați, mângâiați pe poporul meu! grăia Prorocul; că Dumnezeu nostru este Dumnezeu mângâierii. Pentru aceasta, asemănându-te lui Dumnezeu, de Dumnezeu purtătorule Paisie, te-ai arătat izvor de mângâiere: sufletele cele flămânde le-ai hrănit cu pâinea cuvintelor tale, pe cei însetați din pricina arșiței necazurilor i-ai adăpat cu apa odihnei, pe cei goi de virtuți cu haina viețuirii virtuozității i-ai îmbrăcat, celor străini le-ai fost tată, frate și mamă, pe cei bolnavi i-ai vindecat prin rugăciune, încă și sufletele cele osândite în iad le-ai cercetat, Cuvioase Părinte, dăruindu-le ușurare prin mijlocirile tale. Și acum, moștenitor făcându-te împărăției lui Hristos, nu înceta dăruindu-ne binefaceri și vindecând patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, același glas:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului Celui preaînalt, rugăciunile noastre primește-le, ceea ce ești cu totul fără de prihană, care

tuturor dăruiești curățire de păcate, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

La binecuvântarea pâinilor se cântă troparul Cuviosului (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (o dată).

Iar de nu se face Litie, se cântă troparul Cuviosului, Slavă..., Și acum..., al Născătoarei – al Învierii (caută-le în urmă, la Vecernia mică).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Cuviosului (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei – al Învierii, același glas.

După întâia Catismă, Sedealna Cuviosului, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău...*

Viață îngerească ai dus precum părinții de demult, în Athos, în Sinai și în Stomion, Paisie Cuvioase, și pe toți i-ai povățuit prin fapte și cuvinte să lepede cele deșarte și doar de suflet să se îngrijească neîncetat, căci este nemuritor.

Slavă..., asemenea:

Prăznuind luminat dumnezeiasca ta pomenire, înconjurăm cu evlavie mormântul tău întru tot cinstit, Părinte al nostru Paisie, împletindu-ți cu recunoștință florile bine înmiresmate ale sfintelor laude. Pe acestea primește-le și du către Dumnezeu rugăciunile noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Marie, vas curat aflându-te Stăpânul pe pământ, te-a arătat mai cuprinzătoare decât cerurile, Preacurată, în pânțele tău întrupându-Se. Pentru aceasta, deschide gura noastră și o umple de lauda ta, ca să slăvim, Stăpână, măririle tale.

După a doua catismă, sedelnele, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Rugăciune neîncetată, stărui-toare silire a firii, răbdare în ispite, mulțumire întru toate a fost viețuirea ta, de Dumnezeu cugetătorule Părinte; că ai avut ca un foc în inima ta, izvorând minunată râvnă din iubirea cea nemăsurată și plină de recunoștință către Stăpânul și Domnul, pentru Care și mult doreai a muri în fiecare zi.

Slavă..., asemenea:

Părinte preamilostiv, sfătuitor cu adevărat nerătăcit, povățuitor al celor înșelați și pedepșitor al înșelătorilor te-ai făcut, Părinte, dăruind fiecăruia vindecare potrivită sufletului, măsurând în cumpăna dreptei socotințe, că din inima ta cea de Dumnezeu înțeleptită, Sfinte, izvorau deodată iubirea frățască și povățuirea plină de milostivire.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Cu adevărat măririi ți-a făcut Ziditorul a toate, Dumnezeu, ție, Curată; pentru aceasta roagă-L să mărească mila Sa spre toți, ca întru bucurie neîncetată să cântăm: Cuvine-se cu adevărat să te fericism pe tine, cea mai presus decât Heruvimii și Serafimii, ca una ce ești Maica Dumnezeului Celui de sus, Ziditorul și Mântuitorul lumii.

După Polieleu, se cântă Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: Așteptând, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (*Psalm 39: 1-2*).

Fericimu-te pe tine, Sfinte Cuvioase Părinte Paisie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu Îngerii.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (*Psalm 108: 23*).

Veniți, toate cetele călugărilor, să-l lăudăm pe Cuviosul Părinte Paisie, zicând: pe lauda Sfântului Munte.

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (*Psalm 16: 4*).

Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (*Psalm 29: 11*).

Stih 5: Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (*Psalm 4: 3*).

Stih 6: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Psalm 115: 6*).

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeu!

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine, zicând: și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu! (**de trei ori**)!

După Polieleu, Sedealna Cuviosului, glasul al 3-lea, **podobie: De frumusețea...**

Focul râvnei tale și luptele tale cine le cunoaște, Cuvioase? Sau râurile cele pururea curgătoare ale dragostei tale cine le poate măsura? În toate zilele mureai, sănătate dând celor suferinzi și, dacă ai fi putut, inima ta ai fi dat-o, urmând milostivirii lui Hristos, Cel ce S-a smerit pentru toți.

Slavă..., **asemenea:**

Dumnezeiesc urcuș săvârșind, Cuvioase, de la lucrare ai ajuns la curăția sufletului și la putința vederii duhovnicești; pentru aceasta, ne-ai dat scară a virtuții, Părinte, având ca trepte cuvintele tale cele de Dumnezeu înțelepțite, prin care

din adâncul împătimirii suim la înălțimea nepătimirii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:**

Ce te vom numi, Maică nenuntită? Stăpână a Îngerilor, mijlocitoare a lumii, comoară de daruri dumnezeiești, alabastru al mirului ceresc, rug nears, vas purtător al manei, scară care ne duci de la pământ către cele cerești și acoperământ mai cuprinzător decât cerurile, care ne izbăvești și ne acoperi.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său (*Psalm 115: 6*).

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? (*Psalm 115: 3*).

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (11: 27-30)
(joi, săptămâna a patra după Rusalii)

Psalmul 50.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Paisie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., **același glas:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta și după mulțimea

îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre (*Psalm 50: 1-2*).

Stihira, glasul al 6-lea:

Veniți, credincioșilor, să ne împărtășim dumnezeiește din masa pusă înainte de Cuviosul Paisie, că, iată, Părintele nostru Paisie cel nou, arătându-se următor viețuirii celui vechi, ne cheamă pe noi să ne ospătăm duhovnicește. Veniți, toți, să ne veselim de roadele ostnelilor, de cuvintele lui cele revărsătoare de miere și de apele minunilor lui, și, privindu-l pe ocrotitorul nostru ca pe unul ce este de față, să ne rugăm lui, zicând: Cuvioase Părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Se pun: Canonul Născătoarei de Dumnezeu (al Paraclisului sau din Bogorodicină), pe 6, și două Canoane ale Cuviosului, pe 8.

Canonul întâi al Cuviosului, glasul al 8-lea

Acrostih: Să cântăm nevoințele cele mai presus de fire ale lui Paisie.

Cântarea 1

Irmos: Pe faraon cel ce se purta în car...

Cum vom lăuda în cântări, după vrednicie, viețuirea ta într-o nevoiță, Cuvioase Părinte Paisie, și cu ce cuvinte vom cânta dragostea ta cea fierbinte, care împreună pătimea cu toți și dăruia mângâiere?

Din pruncie ai trăit în nevoiță, aprins de dumnezeiasca dragoste, și cercetai viețile Sfinților cu bucurie, ca să te asemeni, cu râvnă, marilor ostneli celor mai presus de fire ale acelora și vieții lor celei asemenea Îngerilor.

Văzând Hristos cum ai fugit înțelepțește de viforul necredinței, încă fiind copil, prin credința ta cea fierbinte, într-o lumină ți S-a arătat, încredințându-te cu tărie că El este învierea și viața celor ce cred.

Al Născătoarei:

Cu adevărat, după Dumnezeu, într-o tine mi-am pus toată nădejdea, Curată, și toată dorirea mea tinzându-o spre tine, strig din tot sufletul și din toată puterea: Îndreptează-mă spre mântuire, Maica lui Dumnezeu, Preasfântă.

Canonul al doilea al Cuviosului, glasul al 4-lea

Acrostih: Bucură-te, Părinte Paisie, mângâierea tuturor.

Irmos: Deschide-voi gura mea...

Cântări de bucurie cântăm astăzi bucurându-ne, Cuvioase Paisie, într-o dumnezeiască pomenirea ta, că ai luminat Biserica lui Hristos cu strălucirea ostnelilor și a minunilor tale.

Bucură-te și dănțuiește, Capadocia, minunându-te cum a slăvit Dumnezeu, în vremea noastră, pe cel pe care l-ai născut, pe Paisie cel Nou, care s-a nevoit în Athos cu duh fierbinte.

Slavă...

Te-ai îndreptat cu stăruință spre desăvârșirea virtuților de la cei dintâi pași ai tăi, Părinte Paisie, și te-ai ostenit întru toate cu multă râvnă, pentru care ai și dobândit cunună nestricăcioasă.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Limbile cele înțelepte ale ritorilor nu vor putea nicicând să tâlcuiască taina cea mare, Curată, cum după naștere ai rămas Fecioară, cum roabă fiind te-ai făcut Maica Ziditorului tău.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce a întărit dintru început...

Iată, s-a împlinit lămurit pro-rocia cea despre tine a Sfântului Arsenie Capadocianul, care zicea că te vei arăta de un obicei cu el, o, Paisie; și acum ca două stele luminați Biserica.

Intrând în locul de nevoință al vieții de obște cu totul aprins, foc ai adăugat focului în toate zilele, ostenindu-te cu sudoare

și rugându-te cu lacrimi; pentru aceasta, dumnezeiescul har s-a revărsat peste tine de sus.

Dorul cel mare de liniștire în chip covârșitor te-a făcut să alergi către pustiiuri, unde, adăpându-te cu apele strălucitoare ale nepătimirii, izvor te-ai făcut, Părinte, revărsând apa cea vie.

Al Născătoarei:

Maică Preacurată a lui Dumnezeu, din dragostea ta s-a încălzit inima cinstitului Paisie, care, căzând înaintea ta, fierbinte striga cu evlavie: Nimic nu este mai plăcut decât tine, Maica Domnului meu.

Canonul al doilea

Irmos: Pe ai tăi cântărești...

Râvna ta cea nestinsă, cugetătorule de Dumnezeu, și dragostea ta cea mare către Hristos neîncetat te îndemneau să strigi în chip prealuminat: Pentru mine viața e Hristos și moartea mare câștig.

Cu puterea lui Dumnezeu fiind întrarmat, ai ridicat pe umeri Crucea și te-ai răstignit lumii și patimilor; pentru aceasta, toată viața ta s-a făcut Paște al Domnului, Cuvioase.

Slavă...

Nu ai dobândit înțelepciunea lumii, dar ai primit cu adevărat

înțelepciunea lui Dumnezeu, de Dumnezeu învățate, în inima ta cea curată și ai cunoscut tainele cele de negrăit și mai presus de fire.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Fecioară Marie, întru tot lăudată, dumnezeiasca ta icoană ne veselește în chip minunat buzele, privirile, inima și mintea. Pe aceasta cu credință sărutându-o, luăm putere preamare.

Sedealna, glasul al 8-lea, podobie: Pe înțelepciunea...

Cu săgeata cea preadulce a dumnezeieștii dragoste fiind străpuns, Părinte, lumea ai părăsit și ai rupt legătura cu maica ta și în pustiu ai dobândit dragostea dumnezeiască cea către toți, a cărei săgeată te îmboldea neîncetat, Cuvioase, spre odihnirea tuturor; pentru aceasta cu sângele inimii tale ai miluit pe cei bolnavi, pe cei primejduiți, pe cei întristați, pe cei rătăciți, pe cei săraci și chiar celor răposați ai dăruit ușurare prin rugăciunile tale către Domnul.

Slavă..., **asemenea:**

Gârbovit sub greutatea ispitelor și străpuns cu săgeata întristărilor fiind eu, te-am aflat deodată sprijinitor preagrabnic,

că înainte să zic: Sfinte Paisie ajută-mă! – o, slăvită minune! – înaintea mea ai stat, că suspinul meu cel ascuns nu l-ai trecut cu vederea, nici necazul cel amar al inimii mele, Cuvioase, ci, ca o slugă râvnitoare a lui Dumnezeu, Cel singur iubitor de oameni, ai cercetat neputința mea, dăruindu-mi vindecare mai presus de nădejde.

Și acum..., **a Născătoarei, asemenea:**

În chip văzut stând înaintea icoanei tale, în chip gândit stau înaintea ta ca și cum ai fi vie și cu dragoste căzând înaintea ta, cu evlavie sărut curatele tale picioare, Stăpână, Împărăteasă a toate, aducând mulțumiri pentru binefacerile dăruite și strigând ție cu inimă plină de veselie: Preacurată Marie, tu ești palat cu totul luminat al Stăpânului, că întru tine s-a sălășluit întreg Dumnezeu Cuvântul, ca pe mine omul să mă facă dumnezeu după har.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea...

Tu ca pe o desfătare socotind toată lipsa, postul ca pe o strălucită îndulcire și toată nevoița ca pe o bucurie, izvodeai osteneli în tot chipul, Părinte Cuvioase, că biruia ostenelile dragostea pentru Stăpânul, pe

care Îl căutai ca pe singurul cu totul dorit.

O cum ai trăit pe pământ, întru tot fericite, ca un Înger și pe Îngeri i-ai avut ajutători, iar pe Sfinți împreună părtași! Cu aceștia dându-ți acum în corturile cerești nu înceta, ne rugăm ție, să mijlocești pentru toți cei ce te cinstesc, Părinte Paisie.

În mijlocul luminii plin de dulceață s-a arătat ție Stăpânul, o, preamare har! Pentru aceasta strigai înspăimântat: Cum te-au scuiat pe Tine, cel împodobit cu o astfel de frumusețe? Mii de ani de-aș trăi în nevoie, nu mi-ar ajunge, Mântuitorule, ca să-Ți mulțumesc.

Al Născătoarei:

În Sinai te-ai arătat ca o Maică iubitoare lui Paisie, fiere bintele tău rugător, care și mirându-se de a ta iubire și de mângâierea ta cea preadulce, zicea: Tu ești Maica mea, Fecioară, Maica lui Dumnezeu și ție mă dăruiesc pe mine însumi.

Canonul al doilea

Irmos: Sfatul cel neumat....

În coliba ta a strălucit oarecând lumina dumnezeiescului har negrăit, preastrălucit și bogat; pentru aceea cu dumnezeiasca strălucire fiind învăluit,

fericite, dumnezeiești cugetări ai izvorât.

Precum un tată iubitor își crește fiul, astfel s-a îngrijit de tine Domnul în pustiu; că toată nădejdea aruncându-o spre Dânsul, Cuvioase, ai viețuit cu totul fără grijă.

Slavă...

Oricine a venit la tine, Părinte, te-a cunoscut binevoitor, preablând și îngăduitor, revărsând buna mireasmă a lui Hristos și, despovărat de necazuri, ca și cum ar fi fost întrăripat pleca.

Și acum..., al Născătoarei:

Cuvintele nu te pot lăuda, Curată; că ce vom aduce ție vrednic, Preacinstită? Doar credința adevărată cu evlavie o aducem, pe care nu o trece cu vederea, rugămu-te.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Cu adevărat, preaputernic biruitor al demonilor te-ai arătat, Cuvioase, că nu te-ai înspăimântat de cursele și de înfricoșările lor, luând ca armă de mântuire Crucea lui Hristos și având ca platoșă smerenia.

Chilia ta cea lipsită de bogăție, dar bogat dăruitoare, Părinte, de cerești raze, pe neașteptate a

fost cercetată de slăvita Muceniță Eufimia, umplând de dumnezeiască veselie și de pace multă inima ta.

Cu totul foc te făceai când înălțai rugăciunile tale către Domnul pentru cei răposați, cu fierbinte osteneală și cu credință; pentru aceasta, prin mijlocirile tale, mult milostivul Stăpân izbăvea suflete din focul cel veșnic.

Al Născătoarei:

De la tine, Maica lui Dumnezeu, cinstitul Paisie hrană a primit, că un Înger i-a dat acestuia, pe când era ostenit, hrană dumnezeiască zicând: Spre slava Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. O, dumnezeiasca ta purtare de grijă, Stăpână!

Canonul al doilea

Irmos: Spăimântatu-s-au toate...

De focul ispitelor fiind aprins, Părinte Cuvioase, ca aurul în cuptor te-ai curățit și, iscusit făcându-te, ai învățat că cei ce își poartă necazurile cu bucurie află mântuire.

Calea cea mai bună ai numit smerita cugetare, ca una ce este fără de primejdie și scurtă, că, deși te-ai istovit prin nevoință înaltă, ai cunoscut că harul lui Dumnezeu cel nestricat se dăruiește celor simpli și smeriți, Cuvioase.

Slavă...

Vindecând, Cuvioase, boli ale trupului, ai purtat grijă și de bolile sufletului prin cuvinte potrivite, ca un doctor bun, îndemnând spre râvna cea bună, spre credință, spre pocăință și spre îndreptarea vieții.

Și acum..., Al Născătoarei:

Tu ești izbăvirea Evei și chemarea din nou a lui Adam, iar lumii bucurie și mântuire, căci Eva neascultând de Dumnezeu a închis ușa Edenului, iar tu ai deschis-o, ascultând de Domnul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Lămurit văzând cele de departe ca și cum ar fi aproape, Părinte Cuvioase, și, pătrunzând adâncurile inimilor, ai deșteptat pe mulți și i-ai călăuzit către cunoașterea lui Dumnezeu, pe calea cea cu adevărat mântuitoare.

La ceruri te-ai înălțat, întreg ceresc te-ai făcut și tainic privind dumnezeieștile taine, din toată inima slăveai pe Dumnezeu, Cuvioase Paisie.

Har îmbelșugat revărsând Domnul asupra ta din cer, te-a învrednicit să faci minuni mari, că ai dăruit și celor ce nu cereau ajutorul tău, Cuvioase.

Al Născătoarei:

Din tine S-a născut, Curată, Pricinuitorul bucuriei noastre, Hristos, Cel ce este bucuria, viața și învierea tuturor; pentru aceea, cu bucurie-ți strigăm: Bucură-te, izbăvirea a toată lumea!

Canonul al doilea

Irmos: Înțelepții lui Dumnezeu...

Lepădând tina patimilor, te-ai arătat oglindă curată și primind lumina dumnezeirii Celei în trei Sori, Părinte, ai strălucit nouă răsfrângerile acesteia.

Întru tine s-a odihnit Dumnezeu, că tu ai lepădat toată odihna și te-ai ostenit zi și noapte, nevoindu-te ca să-l odihnești pe aproapele tău, Cuvioase.

Slavă...

Multe minuni făceai prin rugăciunile tale către Hristos iubitorul de oameni, că neobosit băteai la ușa milei Sale prin suspinele inimii tale, Cuvioase.

Și acum..., **Al Născătoarei:**

Dumnezeiesc odor al curăției, sălaș preaînmișmat al lui Dumnezeu, Fecioară pururea fericită, prin mijlocirile tale fă-mă și pe mine casă a darurilor Duhului.

CONDAC, glasul al 8-lea

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Viețuind îngerește pe pământ și prin iubire strălucind, Cu-

vioase Paisie, te-ai arătat mare sprijinitor al monahilor, îndrumător al credincioșilor spre viață sfântă și preadulce desfătare a întregii lumi; pentru aceasta strigăm: Bucură-te, Părinte a toată lumea!

ICOS

Îngerii s-au mirat cum în trup fiind tu, Părinte, la ceruri prin iubire te-ai înălțat și acolo umplându-te de dumnezeiasca dragoste pământul l-ai făcut cer prin lumina dragostei, iar noi minunându-ne cu evlavie strigăm ție acestea:

Bucură-te, cunoscător de taină al liniștirii;

Bucură-te, vas al dragostei dumnezeiești;

Bucură-te, cel ce ai primit pâine îngerească;

Bucură-te, primitor al Sfinților;

Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit a-L vedea pe Dumnezeu-Omul;

Bucură-te, cel ce ai privit chipul Maicii lui Dumnezeu;

Bucură-te, rugător milostiv către toți;

Bucură-te, nevăzut binefcător al întregii lumi;

Bucură-te, preabun apărător al Ortodoxiei;

Bucură-te, preatare luptător împotriva răătăcirii;

**Bucură-te, rază ivită din
Muntele Athos;**

**Bucură-te, ocrotitor al Mănăstirii
Sfântului Ioan Teologul;**

**Bucură-te, Părinte a toată
lumea!**

SINAXAR

**În ziua a douăsprezecea a lunii
iulie săvârșim pomenirea Cuviosului
nostru Părinte Paisie Aghioritul, care
în pace s-a săvârșit în anul 1994.**

Stihuri:

Trăind Paisie singur cu Dumnezeu singur
Multor întristați le-a ușurat durerile
Că, unit fiind cu Dumnezeu prin iubire,
A primit darul de a mângâia pe toți.
În ziua a douăsprezecea a văzut Paisie raza
cea neînserată.

**Cuviosul nostru Părinte Paisie
Aghioritul s-a născut din părinți
evlavioși, Prodromu și Evloghia, în
Farasa Capadociei în anul 1924,
puțin înainte de dureroasa fugă a
farasioților din pământul strămoșesc
și refugiarea lor în țara-mamă,
Grecia. Prunc fiind, de doar câteva
zile, a fost botezat de strălucitul
întru sfințenie, bătrânul preot al
Farasei, Cuviosul Arsenie Capadocianul
(a cărui pomenire se săvârșește pe 10 noiembrie),
care l-a numit Arsenie, vrând să lase, după
cum spunea, „călugăr în urma lui”.
În Grecia, familia Cuviosului Paisie
s-a stabilit la Konitsa, în Epir, unde
Cuviosul și-a petrecut copilăria,
hrănit cu istorisirile despre viața
minunată a Sfântului Arsenie, încât
de la vârsta de cinci ani zicea că se
va face călugăr. Și când a învățat să
citească, avea ca îndeletnicire Sfânta**

**Evangelie și viețile Sfinților, ale căror
lupte ascetice le urma cu râvnă
fierbinte. După școala primară nu a
voit să învețe mai mult, ci, dorind să
urmeze lui Hristos, a învățat tâmplăria,
unde lucra cu grijă și pricepere.
La vârsta de 15 ani s-a învrednicit de
arătarea plină de iubire de oameni a
Domnului nostru Iisus Hristos, în urma
unei cugetări pline de curaj prin care,
cu înțelepciune, a respins ispita demonică
a necredinței. De atunci a prisosit în inima
lui focul dragostei de Dumnezeu și
dorul de viața monahală.**

**În vreme de tulburare și război în
Grecia, Cuviosul, și ca simplu cetățean,
și ca soldat, îndeplinind serviciul militar
ca telegrafist, a dovedit neasemănată
vitejie și jertfă de sine, fiind gata
totdeauna să-și dea chiar viața pentru
salvarea altora. Aflându-se adesea în
mijlocul focurilor de armă, pe mulți i-a
scăpat prin rugăciunile lui fierbinți,
dar și el însuși a fost izbăvit în chip
minunat. După terminarea stagiului
militar, a lucrat trei ani meșteșugul
tâmplăriei, ca să-și ajute economic
familia, iar la vârsta de 29 de ani,
lăsând toate ale lumii, a mers în
Sfântul Munte. Aprins de dorul liniștirii
(isihiei) și fiind pururea mișcat de voia
lui Dumnezeu, s-a nevoit în mai multe
mănăstiri și schituri ale Sfântului
Munte, precum și în Sfânta Mănăstire a
Maicii Domnului Stomion, din Epir,
pe care a și reconstruit-o, dar și la
Muntele Sinai, în sihăstria Sfinților
Galaction și Epistimia. Iar toată viața
lui a fost postire continuă, neasemănată
înfrânare, neîncetată priveghere,
neîntreruptă rugăciune, cercetare pusă
în practică a**

scrierilor Sfinților Părinți și, mai ales, a lui Avva Isaac, viețuire cu totul aspră și răbdare cu bărbăție și cu doxologie neîncetată.

Prin nevoințele mai presus de fire la care se supunea Cuviosul cu smerenie, a biruit pe diavolul cel mult meșteșugitor, s-a unit cu Dumnezeu și se veselea de mângâierea dumnezeiască. Trăind ca un fără de trup pe pământ, s-a făcut cetățean al cerului; și având lucrarea temelie a vederii duhovnicești, a urcat la înalte suișuri și s-a făcut părtaș tainelor cerești. Pentru aceasta se bucura de vederea frumuseții lui Hristos și de binecuvântările Maicii lui Dumnezeu; s-a învrednicit și de arătări ale Sfinților, precum: Sfântul Arsenie Capadocianul, Sfântul Isaac Sirul, Sfântul Luchilian, Sfântul Pantelimon, Sfântul Vlasie din Sclavene, Sfânta Ecaterina, Sfânta Eufimie, care a cercetat chilia lui și a vorbit cu dânsul. De asemenea, l-a văzut pe Îngerul său păzitor și auzea cântări îngerești și strălucea de lumină cerească.

Deci, făcându-se în întregime lumină, era cu neputință să mai rămână ascuns, precum dorea. Numele lui străbătând pretutindeni, atrăgea mulțimi de oameni de toată vârsta și starea, la smerita lui colibă, numită Panaguda, aflată în apropiere de Karies. Acolo a viețuit Cuviosul ultimii 14 ani ai vieții pământești, deși mult dorea iubita sa liniște și gândea să se mute într-un loc necunoscut și de acolo, prin rugăciune, să miluiască și să întărească lumea în chip nearătat. A primit însă înștiințare de sus că alta era voia lui Dumnezeu: trebuia să rămână la coliba lui spre mângâierea și întărirea celor ce aler-

gau la dânsul. Pentru aceasta, noaptea, ca o lumânare ce se topește, se ruga cu durere pentru toată lumea, pomenind mai ales o mulțime de nume ale celor vii și ale celor răposați. Iar ziua se ostenea până la istovire pentru a odihni mulțimea celor ce veneau la colibă, bun iconom făcându-se al marilor harisme, cu care îl îmbogățise milostivul Dumnezeu. Astfel, pe mulți necunoscuți care veneau la el îi chema pe nume și vedea cele ascunse ale inimilor și zicea mai înainte cele viitoare și convorbea cu cei de alte limbi și tăma-duia boli trupești și sufletești și avea putere asupra duhurilor necurate încât, prin chemarea numelui lui Hristos, izbăvea pe cei îndrăciți. Iar *cuvintele lui erau precum cuvintele lui Dumnezeu*, după cum zice Apostolul Pavel, și prin ele arăta tuturor adevăratul țel al vieții pământești, adică pregătirea pentru cea viitoare, și îndemna la pocăință, spovedanie și nevoință cu bucurie.

Iar Cuviosul era în purtări blând, simplu, binevoitor, milostiv, mult mângâietor și, într-un cuvânt, cu totul dragoste. Uneori însă se făcea *ca un leu, suflând foc*, față de cei care în chip voit încălcau legea lui Dumnezeu și tradițiile Sfinților Părinți. Mai ales lupta împotriva cugetului lumesc, pe care-l socotea cel mai mare dușman al mântuirii credincioșilor, dar mai ales a monahilor.

Acest nevoitor neobosit, răbdând din tinerețe multe boli trupești, a suferit înainte de sfârșit cu multumire și durerile mucenicești ale cancerului, de care s-a odihnit la 12 iulie în anul 1994, trăind în total 70 de ani. A răposat pe când se afla la

Sfântul Schit al Sfântului Ioan Teologul (de la Suroti, lângă Tesalonic), la a cărui întemeiere a ajutat și căruia i-a fost povățuitor aproape 30 de ani. Acolo adusese el și cinstitele moaște ale Sfântului Arsenie Capadocianul, cel care-l botezase, și acolo a dorit Cuviosul să fie și el înmormântat și să rămână până la a doua Venire a lui Hristos. Iar mormântul său este loc de tămăduire duhovnicească și de caldă izbăvire, iar cei ce aleargă acolo cu credință primesc mângâiere și izbăvire din necazuri.

Cuviosul Paisie, trăind pe pământ, s-a dăruit cu totul lui Dumnezeu și oamenilor, iar acum, afându-se în cer, s-a dat ca un dar de la Dumnezeu întregii lumi.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreilor...

Inima ta cea iubitoare și nemeșteșugită izvora cuvinte de iubire care uneau în chip limpede popoarele, neamurile și limbile și vârstele toate, o, de Dumnezeu cugetătorule Paisie.

Lumina care strălucea din chipul tău arăta strălucirea sufletului tău; pentru aceasta, oricine te vedea cu mirare se preschimba, strigând: De ajuns îmi este mie numai a te vedea, o, preadulcele meu Părinte!

Apă vie primim prin cercetarea sfintelor tale cuvinte, că ele

izvorăsc râuri ale cunoașterii de Dumnezeu și ne conduc spre viața cea luminoasă și fericită.

Al Născătoarei:

Acoperământ fiind tu, Fecioară, ca un nor acoperi în chip tainic și neprimejdut păzești de vătămarea celor necredincioși pe cei ce cu dreaptă credință te cinstesc în veci, Preacurată.

Canonul al doilea

Irmos: N-au slujit făpturii...

Nu avem cuvânt vrednic a grai cum ai covârșit legile firii, săvârșind minuni multe și cum ai cunoscut lucrarea legilor duhovnicești prin dumnezeiescul har, întru tot fericite.

Cu totul adevărat este cuvântul Domnului, potrivit căruia nu se poate ascunde sfeșnicul purtător de lumină, că și numele tău, neputând fi ascuns, a strălucit tuturor, lipsindu-te, Cuvioase, de iubita ta liniște.

Slavă...

Cei ce alergau la coliba ta te-au aflat mare părinte, că îi încălzeai cu simplitatea obiceiurilor tale, cu harul cuvintelor tale, și le erai îndemn, Cuvioase, și când grăiai și când tăceai.

Și acum..., *al Născătoarei:*

Strălucind cu frumusețea sufletului și a trupului mai presus

decât soarele te-a aflat pe tine Izbăvitorul și S-a sălășluit întru tine, ca să ne îmbrace pe noi cu frumusețea cea dintâi, cea cu totul luminoasă, Stăpână, Preacurată Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe cel slăvit în muntele cel sfânt...

Îmbogățit fiind cu darul tămăduirilor, ai izbăvit pe cei suferinzi de boli cumplite, dar boala ta cea de nevindecat ai răbdat-o vitejește, din dragoste dorind să pătimești împreună cu cei ce pătimeau.

Când boala a cuprins trupul tău, auzeai puterile netrupești care înălțau lui Dumnezeu cântarea întreit sfântă, iar tu, având cuget vitejesc, ca și cum nu ai fi avut trup, stăruiai în nevoință.

La mormântul tău, întru tot fericite, punând noi toată povara necazurilor vieții, primim putere, bucurie și nădejde și dobândim tămăduire de neputințe și boli nevindecate.

Al Născătoarei:

Dumnezeiesc tron fiind tu, Născătoare de Dumnezeu, fierbinte te rog să nu mă lași singur când voi sta înaintea tronului Dreptului Judecător, ci stai

lângă mine ca o mijlocitoare bună și izbăvește-mă de osândă.

Canonul al doilea

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioși...

Jertfiți-vă unii pentru alții și vă veți desfăta de bucuria cea dumnezeiască! Așa învățai prin cuvânt și întăreai cu fapta, căci făcându-te tuturor toate, Cuvioase, gustai dumnezeiasca mângâiere, iar acum cu totul te desfătezi de toată bucuria.

Călăuzești cetele monahilor, învățându-i: Osteniți-vă cu gând vitejesc, cu smerenie și cu multă înțelepciune, desăvârșit făcând ascultare și neîncetat rugându-vă, bucurându-vă în privegheri și slăvind pe Dumnezeu cu evlavie.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Izbăvești degrab din moarte, primejdiile le îndepărtezi, Părinte Paisie, cercetezi de sus în chip văzut pe cei ce pătimesc, dăruind sănătate celor bolnavi, Cuvioase, iar celor cufundați cumplit în deznădejde, le dai bucurie, pace și nădejde.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Fecioară, pe tine mai înainte te-a văzut Prorocul vas cu totul de aur purtător al manei, iar noi te cunoaștem acum masă purtătoare de viață, ce porți pe

Hristos, Pâinea cea neîmpuținată, spre viața și mântuirea tuturor; pentru aceasta, te lăudăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Spăimântatu-s-a de aceasta...*

Săvârșind sfințita pomenire a dumnezeiescului Paisie în chip luminat, să ne sârguim a ne împodobi sufletele cu virtuțile acestuia, urmându-i râvna, vitejia, rugăciunea, smerita cugtare, dragostea cea către Dumnezeu și jertfa de sine.

Tesându-ți haină strălucită sufletului, prin nevoință și rugăciune neîncetate, ai intrat în cămara de nuntă cea plină de dumnezeiască lumină, Părinte Cuvioase, unde te-a primit cu bucurie ceata tuturor Cuvioșilor, având ca cel dintâi pe dumnezeiescul Arsenie.

Preastrălucită și minunată e slava căreia te-ai făcut părtaș în ceruri, Cuvioase Paisie; aceasta o mărturisesc pe pământ minunile tale cele de multe feluri de care se bucură cei credincioși și prin care mărești pe Domnul slavei, cel slăvit întru Sfinți.

Al Născătoarei:

Născând pe Mântuitorul și Răscumpărătorul, învrednicește-ne și pe noi mântuirii, ca o

bună, ca să ne umplem de dumnezeiasca lumină și să cântăm bucurându-ne întreit sfânta cântare în ceruri, împreună cu toți Sfinții, slăvind pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel întru tot sfânt.

Canonul al doilea

Irmos: *Tot neamul pământesc...*

Toți pământenii saltă și se bucură, Părinte Paisie, că ai strălucit prin viețuirea ta și prin minuni până la marginile întregului pământ în vremurile din urmă, de vreme ce cu adevărat Hristos este Același astăzi, precum ieri și pururea.

Cu milostivire ne cercetează, Părinte Cuvioase, pe noi, cei ce săvârșim în chip strălucit pomenirea ta cea sfântă și toată cererea noastră o du la tronul Împăratului tuturor, precum limpede ai făgăduit fiilor tăi, ca un părinte iubitor de fii, mai înainte de fericita ta adormire.

Cetele monahilor și adunările credincioșilor, de toată vârsta și din tot neamul prăznuim, Părinte Paisie, și, căzând cu evlavie înaintea mormântului tău, cerem izbăvire de necazuri precum și sănătate sufletului și trupului.

Slavă...

O, ceată cinstită, Cuvioase Arsenie, Părinte Paisie, slăvită Eufimia, împreună cu Apos-

tolul cel iubit lui Hristos, veniți să binecuvântați din cer pe cei ce vin astăzi în sfânta voastră mănăstire, umplându-i de cerească bucurie.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Daruri împarți celor ce îți cântă cu dor și te fericesc pe tine, cea pururea fericită, care ai născut negrăit pe Dumnezeu Cuvântul, pe Făcătorul zidirii cel prealăudat, pe care cetele Îngerilor Îl laudă, înălțându-i cântare întreit sfântă.

LUMINÂNDE, glasul al 3-lea

Podobie: Apostoli, de la margini...

Izvor te-ai arătat, care pururea reversi dragostea următoare lui Hristos, de Dumnezeu purtătorule Paisie, lumea adăpând cu șuvoaiele cuvintelor tale și cu ploile minunilor.

Alta, glasul al 2-lea: Cu ucenicii...

Adunându-ne astăzi, la sfântă pomenirea ta, în biserica ta, Cuvioase, și în jurul mormântului tău, cu evlavie strigăm: O, Părinte Paisie, deși de mormânt ești acoperit, dar nevăzut ești în mijlocul nostru; pentru aceasta, primește rugăciunile tuturor și dăruiește, prin mijlocirile tale, tuturor mântuire.

A Născătoarei:

Har preamare ai aflat de la Dumnezeu, precum striga ție

Gavriil, Preacurată Fecioară, plină de mare har; pentru aceasta cu veselie stăruitor strigăm ție: Bucură-te, solie preafierbinte către Domnul pentru noi! Bucură-te, cea prin care ne-am învrednicit de părtășia cea cu Dumnezeu! Întru tot lăudată, nu vom înceta să cântăm ție: Bucură-te!

LA LAUDE

Stihiri, glasul 1, podobie: Prealăudaților Mucenici...

Săltați, munților, de bucurie astăzi, împreună cu Athosul, și în cântări să dănțuiască lumea, slăvind pe Domnul, Cel ce în anii din urmă ne-a dăruit pe Sfântul Paisie, lauda Cuvioșilor, întărirea credincioșilor, învățătorul pocăinței și preabunul apărător al adevărului.

O, cât ți-ai împodobit sufletul cu frumusețea atâtor daruri cerești, Cuvioase Părinte Paisie; că ai dobândit râvna cea fierbinte a lui Ilie, înțelepciunea lui Daniel, vitejescul cuget al Macabeilor, dumnezeiescul dor ca și Ignatie iar, mai presus de toate, asemenea lui Pavel, nemăsurată dragoste.

Cu adevărat vistierie nedeșertată este a ta multă iubire, pentru care împreună-pătîmind cu cei suferinzi, ai luat pe

umeri durerile acestora și ai mers cu bunăvoință, întru tot fericite, pe calea răstignirii, prin care aflând bucuria învierii, te-ai făcut mângâiere lumii.

Arată-te de sus nouă ca un preabun apărător, ocrotind, păzind și izbăvind din orice necaz; potolește furtuna cea cumplită a războaielor, întărește credința ortodoxă și, prin mijlocirile tale, dăruiește pace sufletelor noastre, te rugăm, Cuvioase Paisie.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, aflând Mărgăritarul cel de mult preț, Care este Hristos Dumnezeu, ai dat toate bucurându-te, luptându-te până la moarte ca numai pe Acesta să-L dobândești; și, cu nemăsurat dor câștigându-L, ai dobândit bogăție mai presus de lume. Pe Acesta păzindu-L cu inimă veghetoare, în vistieriile liniștirii, Îl împărțai cu oste-neală din desăvârșita iubire, prin fapte, prin cuvinte și prin mari minuni, lumea îmbogățind. Și acum, de Dumnezeu slăvite Paisie, bucurându-te de

bunătățile cele pregătite de Dumnezeu celor ce-L iubesc, roagă-te pentru noi, ca, bine săvârșind viața aceasta, să dobândim în locul celor pământești cele cerești.

Și acum...

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun troparele pe 8: 4 din Cântarea a 3-a a primului Canon și 4 din Cântarea a 6-a a celui de-al doilea Canon al Sfântului. Prochimen, glasul al 7-lea: Se vor lauda Cuvioșii întru slavă și se vor bucura. Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea Cuvioșilor. Apostolul din Epistola către Galateni (5: 22 – 6:2). Aliluia, glasul 1. Stih 1: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui. Stih 2: Împărțit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Evanghelia de la Luca (6: 17-32). Chinonicul: Întru pomenire veșnică va fi dreptul.